

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 18. september 2008
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2008-12102-529
Sagsbeh.: enr
Fil-navn:

Besvarelse af spørgsmål nr. 560 (Alm. del), som Sundhedsudvalget efter ønske fra Per Clausen har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 10. september 2008.

Spørgsmål 560:

"Ministeren bedes kommentere vedlagte artikel "Fidus i frit valg" i Ugeskrift for Læger nr. 37, 8. september 2008.

Svar:

Jeg må indledningsvis bemærke, at der i den nævnte artikel ikke er fremlagt nogen form for dokumentation for et indikationskred i behandlingen på private sygehuse.

Jeg ser således intet til hinder for, at private sygehuse laver henvisninger til det offentlige på baggrund af undersøgelser, som patienten selv har betalt for, eller at patienten vælger behandling på det samme privathospital, som har foretaget henvisningen, hvis der er mere end 1 måneds ventetid i det offentlige.

Det udvidede frie sygehusvalg er en patientrettighed, der netop eksisterer for at forhindre, at patientens behandlingsforløb bliver afbrudt på grund af manglende undersøgelser og behandlinger. Og det problematiske i denne sammenhæng er netop, at der kan være mere end 1 måneds ventetid på forundersøgelse i det offentlige, som kan blokere for det videre behandlingsforløb.

Jeg kan derfor ikke se, hvorfor de private sygehuse skal beskyldes for at udnytte reglerne, når kernen i problemet skal findes i den lange ventetid på undersøgelser i det offentlige. Der er således ikke tale om en fidus, men derimod et eksempel på, at det udvidede frie sygehusvalg rent faktisk fungerer efter hensigten.

I de konkrete tilfælde, som nævnes i artiklen, indebærer det desuden, at de offentlige sygehuse ikke selv skal afholde udgifter til undersøgelser, fordi patienten selv har betalt for disse på private sygehuse og klinikker. Hermed frigøres ressourcer til andre behandlinger i det offentlige sundhedsvæsen.